Doi ani dela proclamarea Republicii Populare Chineze

POPORUL CHINEZ IN LUPTA PENTRU PACE

Când drapelul roşu al R.P. Chineze a fluturat deasupra Pekinului la 1 Octombrie 1949, opinia publică mondială a înţeles că se află în faţa unui eveniment epocal, menit nu numai să marcheze o cotitură hotărîtoare în viaţa poporului chinez, dar o pagină întoarsă definitiv în istoria lumii. Chiar fruntaşii lagărului imperialist şi războinic au fost nevoiţi să recunoască în acest mare eveniment o înfrângere ireparabilă. Prăbuşirea lui Ciang Kai Shek însemna pentru imperialiştii americani nu numai pierderea unei poziţii-cheie strategice şi economice, dar şi năruirea unei fortăreţe puternice, prin care ei sperau ca din Asia Estică să atace Uniunea Sovietică.

La 1 Octombrie 1949, un popor de 475 milioane de oameni scutura lanţurile colonialismului şi-şi câştiga libertatea şi independenţa. China înceta să mai fie pentru Wall-Street, ţara celor 400 milioane de clienţi. Imensul material de război, trimis de clica dela Washington a fost în întregime capturat de armata revoluţionară şi îndreptat împotriva duşmanilor păcii şi ai poporului chinez.

Insuşi Acheson a fost nevoit să recunoască paguba uriaşă de 5 miliarde, drept preţ al acestei ruşinoase şi falimentare aventuri. Făcând o ultimă încercare de a nu scăpa din mâini o pradă aşa de bogată, Acheson a căutat să ofere în chip ipocrit poporului chinez o asistenţă de tip Marshall. Dar poporul chinez nu voia să intre în capcana în care se prinseseră până atunci atâtea state europene. El ştia că asistenţe de tipul Marshall nu aduc până la urmă decât ruină economică şi război. Noul stat chinez ieşise din războiul pe care clica gomindanistă şi imperialismul american i-l impusese. Era firesc ca el să practice cu toată energia şi hotărîrea o politică de pace, atât în afară, cât şi înăuntru. In interior, refacerea ţării, pustiite de bandele gomindaniste; în afară, lupta activă şi rodnică pentru pace, alături de Uniunea Sovietică şi de toate popoarele dornice de pace din lume.

Ca o primă acţiune menită să jalonoze construcţia noii Chine, Partidul Comunist Chinez purcede la expropierea latifundiilor, la lichidarea înapoierii agriculturii şi la refacerea industriei şi a principalelor căi de comunicaţii.

Teritoriul Chinei cu imensele sale resurse de materii prime, atâta vreme nevalorificate, se acoperă de fabrici şi uzine, cu scopul de a produce de astă dată pentru poporul chinez bunuri de larg consum. Această uriaşă activitate de reconstrucţie şi redresare culturală se desfăşoară sub semnul unei dragoste fierbinte pentru pace, alături de frontul ţărilor de democraţie populară, în fruntea căruia stă neclintită uriaşa Ţară a Socialismului. Poporul chinez a răspuns cu entuziasm la toate apelurile pentru pace. El a pecetluit cu sute de milioane de voturi Apelul dela Stockholm şi Apelul Consiliului Mondial al Păcii în vederea încheierii unui pact între cele cinci puteri.

In politica externă, dorinţa de pace a poporului chinez este subliniată prin semnarea de către Guvernul Central Popular, prezidat de Mao Tze-dun, a Tratatului de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală cu Uniunea Sovietică. Iată cum caracterizează acest tratat Mao Tze-dun:

„Semnarea tratatului de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală între China şi U. R. S. S. nu numai că acordă un sprijin uriaş în construirea Chinei noi, ci constituie o puternică garanţie în lupta împotriva agresiunii, şi pentru menţinerea păcii şi securităţii în Extremul Orient şi în lume".

Atitudinea adoptată de R. P. Chineză pe linie externă a schimbat fundamental poziţia statelor asiatice faţă de presiunile imperialiştilor anglo-americani.

Lupta pentru independenţă a popoarelor din colonii a crescut şi s'a întărit în ţări ca: Vietnamul şi Malaezia; Tibetul a fost eliberat; chiar guvernul unei ţări ca India, guvern înfeudat încă intereselor capitaliste, a fost nevoit, sub presiunea opiniei publice, să adopte o atitudine neutrală şi paşnică. Această atitudine a fost vizibilă mai ales imediat după diktatul dela San Francisco, care impunea un tratat de pace cu Japonia, fără participarea Uniunii Sovietice şi a Chinei Populare. Dar noua Chină înţelege să răspundă cu fermitate, atunci când state vecine sunt ataceate, şi când propriul ei teritoriu este ameninţat.

Imperialiştii americani, furioşi că creearea unei Chine democrate, populare şi paşnice, le răstoarnă planurile lor războinice au trecut la acte de agresiune din ce în ce mai pronunţate. Astfel, ei au ocupat Taiwanul, teritoriu chinez, au invadat Coreea, au refuzat să primească R. P. Chineză în sânul O. N. U.-ului şi au semnat un tratat de pace separat cu Japonia, transformată în bază de agresiune. Insuşi teritoriul chinez, oraşe şi sate au fost bombardate de aviaţia americană. Faţă de aceste acte de provocare, o armată de voluntari chinezi s'a format, hotărîtă să apere poporul coreean şi însăşi hotarele R. P. Chineze, ameninţate prin această barbară agresiune. Voluntarii chinezi şi eroica armată nord-coreeană au reuşit să stârnească în sânul opiniei publice americane un curent favorabil încheierii unui armistiţiu. Tratativele de armistiţiu au început la Kaisung. Ele au pornit sub semnul unei dorinţe sincere de pace din partea R. P. Chineze şi a poporului coreean şi a unei nemărturisite dorinţe din partea imperialiştilor de a sabota tratativele de armistiţiu. Tratativele au fost întrerupte, în urma atacurilor trupelor şi aviaţiei americane asupra zonei neutre a Kaisungului. Până acum, imperialiştii americani şi acoliţii lor au pierdut în această ruşinoasă campanie peste 600.000 de oameni. E lesne de înţeles dece părinţii soldaţilor americani, şi soldaţii americani însuşi au cerut retragerea neîntârziată a trupelor intervenţioniste din Coreea. Presa americană a înregistrat peste 90% din răspunsurile date la ancheta diferitelor ziare, toate răspunsuri afirmative în legătură cu încetarea războiului în Coreea. Moralul trupelor americane şi aliate în Coreea scade simţitor. In acelaş timp însă, moralul voluntarilor chinezi şi al armatelor coreene creşte. „Evenimentele din ultimele luni, a spus generalul Peng-Teh-Huai, comandantul voluntarilor chinezi, au dovedit că, cu cât luptăm mai mult, cu atât devenim mai puternici". Explicaţia e simplă. Cauza voluntarilor chinezi este cea justă, căci este cauza păcii şi a apărării patriei. Soldaţii americani îşi dau cu timpul seama că luptă, la mii de mile de ţara lor, pentru o cauză care nu e a lor, cauza trusturilor internaţionale. De aceea războiul din Coreea nu poate avea decât un singur desnodământ: înfrângerea intervenţioniştilor americani şi a sateliţilor lor.

China nouă, uriaş bastion al păcii în Extremul Orient, va şti să-şi apere cuceririle revoluţionare şi viitorul, va şti să sfarme toate planurile războinice ale imperialiştilor în Asia.

Al. Dimitriu-Păuşeşti

AVÂNTUL CULTURII ŞI ŞTIINŢEI IN NOUA CHINĂ

In cei doi ani de existenţă ai Republicii Populare, în China au fost înfăptuite mari realizări în domeniul culturii şi al ştiinţei, deschizându-se calea poporului chinez spre lumină şi adevăr. In timpul robiei seculare, poporul chinez a fost ţinut de asupritori într'o totală neştiinţă de carte, ferecat în ignoranţă şi misticism. Omul muncitor al Chinei feudale nici nu-şi putea imagina că fiul lui ar putea urma la şcoală. Regimul Gomindanului, mandarinii, imperialiştii japonezi şi americani aveau tot interesul de a lăsa poporul chinez pradă analfabetismului, aveau tot interesul să desconsidere operele şi manifestările culturale şi artistice a tot ceeace era progresist la marele popor chinez.

Regimul popular al Chinei a început o muncă imensă. El şi-a propus să scoată poporul din întuneric, să asigure şi să stimuleze desvoltarea culturii şi a ştiinţei în folosul întregului popor chinez.

Şcolile de toate gradele şi-au deschis larg porţile pentru a primi oameni de toate vârstele.

In prezent, peste 31 milioane de copii învaţă în şcolile elementare şi medii, zeci de milioane de adulţi îşi lichidează neştiinţa de carte, urmând cursuri serale de alfabetizare. Anul trecut, peste 1 milion de muncitori au urmat cursurile şcolilor de specialitate pentru îmbogăţirea cunoştinţelor. Dacă în urmă cu doi ani, numărul şcolilor elementare din provincia Ciucian era de 19.569, astăzi numărul lor a crescut la 24.512, cuprinzând aproape 1.500.000 elevi. Deasemeni, învăţământul gratuit este garantat naţionalităţilor conlocuitoare din R. P. Chineză. Statul Popular asigură toate condiţiile necesare desvoltării învăţământului naţionalităţilor conlocuitoare. Recent, la Lanceu în Nord-Vestul Chinei s'a deschis un Institut de învăţământ superior pentru naţionalităţile conlocuitoare. Institutul este frecventat de tineri aparţinând la nu mai puţin de 12 naţionalităţi conlocuitoare: mongoli, tibetani, cazahi, tătari, uzbeci, etc.

Concomitent cu desvoltarea învăţământului de toate gradele se desvoltă literatura şi ştiinţa, îmbrăţişate tot mai mult de masele largi populare chineze.

Mao Tze-dun, conducătorul poporului chinez, a spus încă în urmă cu 10 ani, la conferinţa oamenilor progresişti de litere şi artă, ţinută la Yenou: „Literatura şi arta trebue să se transforme cât mai repede într'un şurub al mecanismului comun al revoluţiei, într'o armă puternică pentru închegarea şi educarea poporului, într'o armă cu care vom da sistematic lovituri duşmanului, până la deplina 'ui nimicire — într'un mijloc de a ajuta poporul în lupta sa unită împotriva duşmanului". Incă de-atunci, lupta pentru eliberarea naţională a Chinei, pentru reforma agrară şi pentru înfăptuirea transformărilor democratice, a devenit tema de bază a literaturii progresiste chineze.

Una din trăsăturile caracteristice ale literaturii chineze de astăzi este legătura tot mai puternică dintre scriitori, poeţi, scenarişti, şi oamenii fabricilor şi ai uzinelor, muncitorii ogoarelor şi ostaşii vitezei armate populare chineze. Tezaurul literaturii chineze este îmbogăţit mereu de noi opere valoroase. Una din primele lucrări literare de după război în care se arată eforturile poporului chinez pentru construcţia socialismului, intitulată „Fiindcă sunt muncitor" de Iao Sine-Inia, s'a bucurat de un real succes în rândurile cititorilor. Deasemeni, o serie întreagă de romane, nuvele şi schiţe, cum ar fi „Intrecerea scriitorilor" de Ai Min Gi, „In minele de cărbuni din Heisipo", de Kau Djo, romanul „Locomotiva" de Sao Min, oglindesc elanul şi munca creatoare a poporului chinez. Noua literatură chineză este inspirată de tumultosul torent al muncii libere care dă naştere la forme noi de viaţă. Literatura nouă a Chinei are un pronunţat caracter realist.

Astăzi cititorii chinezi urmăresc cu un interes deosebit desvoltarea literaturii, la crearea căreia participă tot mai activ. Numeroşi scriitori duc în uzine şi fabrici cât şi pe ogoare o muncă intensă sprijinind pe tinerii lor colegi din rândurile muncitorilor, redactează scrierile lor şi scriu împreună cu ei nuvele şi povestiri, poezii şi piese de teatru. Cercurile literare şi artistice sunt larg răspândite în fabrici şi uzine. La Ansan, unde se găseşte cel mai mare combinat metalurgic din China, muncitorii redactează o revistă literară intitulată „Oţelul din Ansan". La Mukden funcţionează 108 cercuri de artişti amatori, la care participă 3.500 persoane. Aceştia au organizat în cea de a doua jumătate a anului trecut 732 reprezentaţii şi au scris 156 piese mai scurte. Pentru a ridica cât mai multe forţe tinere în primul rând din cercurile muncitoreşti, s'au creat în toate oraşele mai mari ale Chinei asociaţii locale pentru literatură şi artă.

Următoarele date asupra tirajului cărţilor şi publicaţiilor care apar în R. P. Chineză, dovedesc cât de mare este setea de cunoştinţe a poporului chinez. In primele 4 luni, în editura Sinhua au apărut 3.400.000 exemplare de cărţi; în aceiaşi perioadă au fost difuzate 1.600.000 exemplare din diferite reviste; la Şanhai au fost editate 1.700 de cărţi de beletristică şi peste 1.600 de publicaţii ilustrate.

Operele muncitorilor, scriitorilor şi poeţilor îndeamnă şi însufleţesc munca creatoare a poporului chinez, vestesc marele adevăr despre sensul şi bucuria muncii libere, despre mersul înainte al vremurilor noi.

In aceiaşi măsură se poate vorbi despre desvoltarea şi rolul nou pe care îl are ştiinţa în R. P. Chineză. Ştiinţa este pusă în slujba maselor largi şi urmăreşte să le asigure succese în munca lor din uzine, fabrici şi de pe ogoare. Oamenii de ştiinţă din R.P. Chineză rezolvă problemele complicate pe care le pune desvoltarea industriei şi agriculturii. Se acordă o atenţie deosebită cercetărilor cu privire la materiile prime, la problemele transformării naturii. Explorările geologice şi paleontologice se bucură deasemenea de o deosebită atenţie. Au fost organizate în cursul acestui an 83 de expediţii, de câte 6 luni. Rezultatele obţinute de geologii care explorează munţii Hoşan, vor fi deosebit de importante pentru lucrările de îndiguire a fluviului Huai.

Numeroşi geografi studiază în colaborare cu geologii, problemele legate de desvoltarea reţelei de căi ferate şi de desvoltarea lucrărilor depe fluviile Galben şi Huai. Se depun eforturi speciale pentru a se culege date filologice, etnografice şi demografice cu privire la naţionalităţile conlocuitoare din regiunile de Vest şi Sud-Vest ale Chinei, naţionalităţi atât de asuprite în trecut, care se bucură astăzi de o deplină egalitate în drepturi. Deasemenea, se studiază diferite metode pentru a se da o limbă scrisă naţionalităţilor conlocuitoare care până în prezent nu posedă alfabet.

Cultura şi ştiinţa desvoltându-se continuu, au devenit în China Populară bunuri ale maselor largi, ajutând necontenit la progresul şi bunăstarea marelui popor chinez.

Armand Laurian

Macheta unui monument ridicat în China, închinat luptei pentru pace şi intitulat: „Pentru pace trainică, pentru întărirea mişcării de împotrivire contra imperialiştilor americani şi pentru ajutorarea poporului coreean".

Festivalul filmului chinez la Bucureşti

Pentru a satisface dorinţa oamenilor muncii dela noi, dornici să cunoască şi să înţeleagă viaţa marelui popor chinez, Comitetul Cinematografiei, în colaborare cu Sovromfilm organizează un Festival al filmului chinez între 1 şi 7 Octombrie.

Filmele care vor rula în cadrul acestui Festival înfăţişează aspecte din viaţa nouă pe care şi-o clădeşte poporul chinez.

Filmul „Prin China Nouă" conduce spectatorul prin câteva regiuni ale Chinei eliberate. Obiectivul operatorului colindă Shanghaiul. Ceeace uimeşte la prima vedere spectatorul este contrastul dintre sgârie norii ridicaţi de imperialiştii americani, englezi şi francezi în care erau instalate birourile luxoase ale administratorilor şi colibele insalubre în care-şi duceau viaţa locuitorii din cartierele mărginaşe.

Iată uriaşul port prin care se scurgeau costisitoarele mărfuri americane lucrate de mântuială. Acest port nu avea până mai ieri macarale sau alte maşini de încărcat, căci imperialiştii socoteau munca lucrătorilor chinezi mai ieftină decât orice maşină. Au trecut 2000 de ani şi muncitorii chinezi lucrau cu aceleaşi unelte ca şi vechii egipteni cari construiseră piramidele.

Astăzi aceste munci sunt mecanizate, muncitorii lucrând cu voie bună şi cu spor.

Obiectivul operatorului conduce spectatorul apoi dealungul celui mai mare fluviu chinez: Iantse, oprindu-se în Ciuntsin, Hangkou, Uhang şi Nankin, prinzând în obiectiv viaţa din întreprinderile industriale cele mai importante ale acestor oraşe, străzile lor pitoreşti, monumentele istorice, etc.

Aici operatorii au filmat muncitorii harnici, optimişti, care lucrează în uzinele ce aparţin astăzi poporului, ţărani care cultivă orez, ovăz şi grâu. Pe apele întinse ale fluviului întâlnim bărci de pescari şi plute de lemn cu oameni voioşi, bucuroşi de viaţă.

Triumful poporului eliberat se manifestă în jocurile şi dansurile populare, prin manifestaţii, la care participă masse de oameni purtând portretele lui Lenin, Stalin şi Mao-Tze-dun.

Poporul chinez ştie că viaţa lui nu va putea fi mai bună, dacă nu va desvolta industria, dacă nu va produce el singur bunurile de care are nevoie. Şi iată în filmul „Scânteii" harnicul popor chinez la lucru. Filmul este închinat muncii paşnice constructive, entuziasmului cu care chinezii construesc industria în patria lor eliberată de sub jugul duşmanilor. Redând viaţa simplului muncitor Ciu, realizatorii filmului au reuşit să prezinte trăsăturile principale ale poporului chinez: elanul nestăvilit de a munci, de a crea pentru ca viaţa lui plină de greutăţi să devină mai luminoasă, dragostea şi devotamentul fără margini faţă de Partidul Comunist Chinez care-i conduce paşii spre viaţa cea nouă.

In aceste noi condiţiuni de viaţă, arta chineză se desvoltă cu paşi repezi. In filmul în culori „Circul chinezesc" îi vedem pe cei mai iscusiţi artişti de circ ai Chinei populare, executând un program care uimeşte spectatorul.

In filmul „Frontul invizibil" spectatorii vor putea vedea câteva aspecte din lupta înverşunată dusă de poporul chinez împotriva acestor duşmani, uneltele Gomindanului rămase după izgonirea lui Ciang-Kai-Shek.

Festivalul filmului chinez va apropia spectatorul de poporul chinez, de năzuinţele lui. El va înţelege şi va aprecia şi mai mult eforturile pe care le fac cei aproape 500 milioane chinezi pentru a-şi construi o viaţă mai bună.

Alexandru Drucan

„China nouă, forţă de seamă a lagărului păcii"

Societatea pentru Răspândirea Ştiinţei şi Culturii anunţă conferinţa d. C. Paraschivescu Bălăceanu, preşedintele Colegiului Avocaţilor Bucureşti, intitulată: „China nouă, forţă de seamă a lagărului păcii", prima lecţie din ciclul de geografie: „Să cunoaştem ţările prietene ale Republicii noastre".

Conferinţa va avea loc Marţi, 2 Octombrie a. c., orela 18, în sala Bibliotecii Centrale Universitare, calea Victoriei Nr. 88, şi va fi urmată de film. Intrarea liberă.

In China Nouă

In cinstea celei de a doua aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze, în Editura „ARLUS-CARTEA RUSĂ" apare:

C. Finoghenov: IN CHINA NOUĂ

Colaborarea economică şi culturală între R. P. Chineză şi Uniunea Sovietică

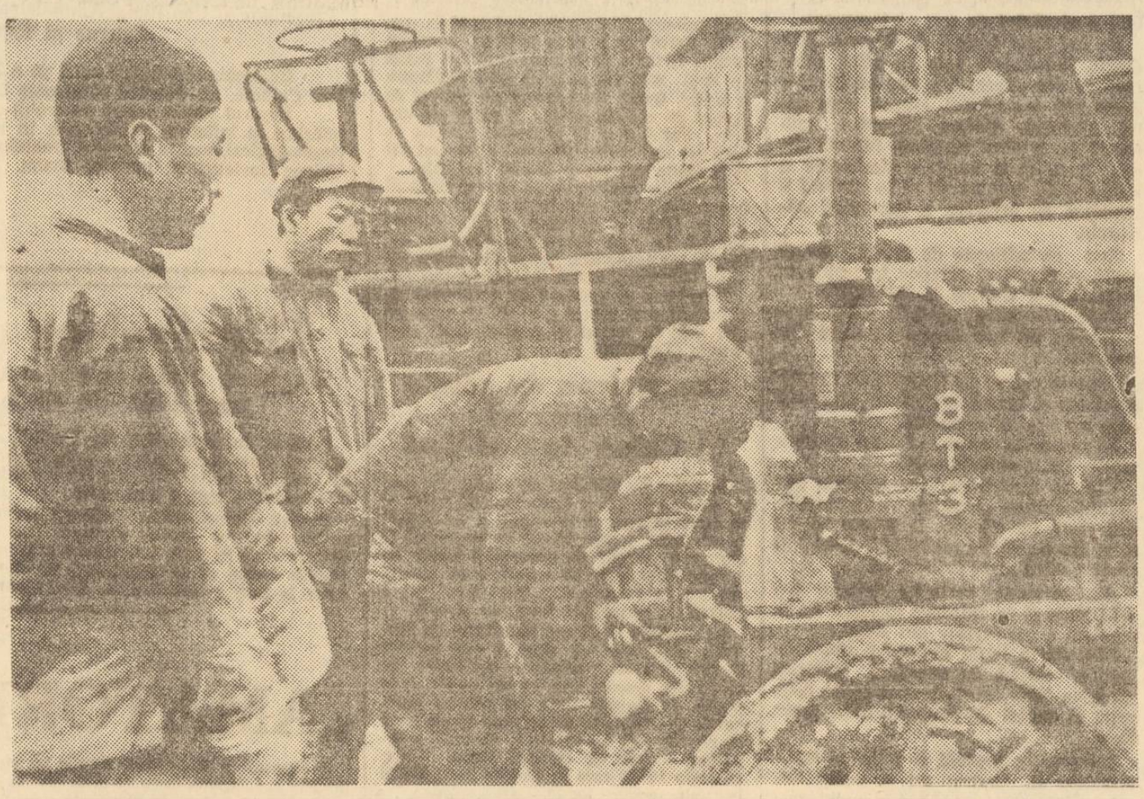

Zi de zi se consolidează prietenia şi se lărgeşte colaborarea economică şi culturală între R. P. Chineză şi U. R. S. S., care acordă un sprijin frăţesc poporului chinez.

In clişeu: Tractoare sovietice pregătite pentru a lucra pe ogoarele unei gospodării agricole de Stat din R. P. Chineză.

Cărţi apărute cu prilejul aniversării Republicii Populare Chineze

Cu prilejul aniversării a doi ani dela data proclamării Republicii Populare Chineze, Editura P.M.R. a editat „Articole şi Cuvântări alese" de Mao Tze-dun şi o broşură „Republica Populară Chineză luptătoare de frunte în frontul păcii, democraţiei şi socialismului", Editura de Stat pentru Literatură şi Artă a editat o culegere de nuvele intitulată „Trei ostaşi" de Liu-Bai-Iui şi o colecţie de caricaturi împotriva agresiunii imperialiste, întocmită de Asociaţia Artiştilor Plastici din China sub titlul „Tigrul de hârtie". In Editura Tineretului a apărut un volum de povestiri „Satul natal" de Lu-Sin.

Aceste cărţi se adaugă la alte lucrări despre Republica Populară Chineză, apărute în ultima vreme în editurile noastre, ca volumul de nuvele „Un bun de preţ" de Ciao-Su-Li (Editura de Stat pentru Literatură şi Artă), „China eliberată" de Olga Ceciotchina (Editura „Cartea Rusă") şi altele. (Agerpres).

Infloreşte agricultura Chinei Noi

O mare plagă pentru agricultură este seceta, care pârjoleşte recolta. Dar cu atât mai necruţătoare, mai aspră şi mai periculoasă este inundaţia, ce mătură în calea ei nu numai recolte, ci sate şi oraşe întregi, răpind vieţi omeneşti şi distrugând locuinţele populaţiei.

Cel de-al doilea pericol urmărea ca un coşmar o bună parte din populaţia Chinei, încă din urmă cu multe mii de ani. Numai fluviul Galben, datorită revărsărilor apelor sale peste diguri, a provocat inundaţii ce s'au repetat, în decursul ultimilor 2400 ani, odată la 2—2 jum. ani, iar pagubele provocate de aceste inundaţii se cifrau de fiecare dată la suma de aproximativ 24 milioane dolari-argint. In decursul inundaţiilor ce au avut loc în 1931, după datele oficiale publicate de către guvernul Gomindanului, numai în opt provincii ale ţării au fost inundate cca. 147.850.000 mu (un mu = 1/16 ha.) şi au avut de suferit 52.710.000 locuitori. O inundaţie de aceleaşi proporţii a fost înregistrată în 1939. Guvernul Gomindanului, care nu se sinchisea de distrugerile pricinuite în urma inundaţiilor, nu numai că nu se grăbea să remedieze această lacună, dar în 1938, în perioada invaziei trupelor japoneze, în loc să opună forţa armată împotriva acestei invazii, a distrus barajul Huaiuanko depe fluviul Galben, determinând astfel schimbarea cursului fluviului. Au fost inundate astfel peste 9 milioane mu, s'au înnecat 470,000 persoane, iar alte 3 milioane au rămas fără adăpost.

Dar în timp ce în unele regiuni ale Chinei milioane de mu erau inundate, în alte regiuni nesfârşite întinderi de pământ sufereau din lipsă de umiditate. Datorită acestei situaţii, din suprafaţa totală a ţării, care se cifrează la aproximativ 14.390.000.000 mu, doar 2.400.000.000 mu sunt arabile şi numai 1.470.000.000 mu sunt cultivate.

Impotriva consecinţelor dezastruoase ale inundaţiilor şi secetei a luptat poporul chinez timp de veacuri. Săpăturile ce se mai văd şi astăzi în regiunile Şan-si, Şen-si, Ning-sia, etc., ne dovedesc că încă în urmă cu 2000 de ani s'au făcut în aceste locuri canale de irigaţie. Dar lipsită de orice sprijin şi îndrumare dorinţa populaţiei de a înfrâna forţa apei a rămas fără rezultat. Poporul chinez era sortit să muncească din greu, să fie veşnic ameninţat de pericolul inundaţiilor pentru a putea smulge naturii atât cât să poată satisface mai întâi poftele hrăpăreţe de îmbogăţire ale feudalilor şi în al doilea rând atât cât să-şi poată întreţine viaţa de azi pe mâine.

ADEVARATA BATALIE IMPOTRIVA APELOR

Bătălia împotriva naturii şi în special împotriva năravurilor apelor se intensifica şi lua proporţii din ce în ce mai mari de îndată ce o nouă regiune era eliberată de sub asuprirea Gomindanului de către armata populară. Din iniţiativa localnicilor începeau săpături, indiguiri sau reparaţii la digurile vechi. Se înlesnea cursul apelor şi se formau echipe care în sezonul inundaţiilor — primăvara şi toamna — veghiau şi luau toate măsurile posibile pentru evitarea revărsării fluviilor.

Odată cu eliberarea întregului teritoriu al Chinei continentale şi cu creearea guvernului central al Republicii Populare Chineze, bătălia împotriva inundaţiilor a devenit un obiectiv important atât pentru guvern cât şi pentru populaţia ţării. Asigurarea securităţii populaţiei cât şi a culturilor împotriva revărsării apelor constituia o sarcină ce nu suferea niciun fel de amânare şi care trebuia dusă la îndeplinire, indiferent de situaţia atmosferică, fie chiar şi în timpul ploilor.

Insufleţit de noile condiţii de viaţă şi de muncă, necunoscute încă până acum, poporul chinez s'a avântat în lupta împotriva apelor cu o nesdruncinată dorinţă de a învinge. Apelul preşedintelui Mao Tse Dun, în care spunea că „Trebue neapărat să obţinem controlul asupra apelor fluviului Huaiho", a demonstrat poporului chinez grija ce i-o poartă conducătorul ţării. (Este important de amintit că din cauza inundaţiilor fluviului Huaiho erau anual ameninţaţi 5 milioane oameni şi peste 24 milioane mu). Răspunzând apelului, muncitorii care lucrau la îndiguirea râului şi-au luat angajamentul să termine lucrările încă înainte de începerea inundaţiilor de toamnă. In telegrama de răspuns adresată preşedintelui guvernului, se spunea: „Dvs. aţi lansat apelul pentru îndiguirea fluviului Huaiho, ca să ne asiguraţi o bunăstare trainică. Iubite preşedinte Mao, când am aflat această veste bună, bucuria şi recunoştinţa noastră au fost de nedescris. Noi ştim prea bine că aceasta înseamnă să tai răul din rădăcină şi să iei o hotărîre de o importanţă covârşitoare pentru milioane de oameni, precum şi pentru generaţiile viitoare. O asemenea acţiune nu poate fi dusă la capăt decât sub conducerea Dvs. şi a Partidului Comunist..."

„Iubite preşedinte Mao! Vă asigurăm că apelul Dvs.: „Trebue neapărat să obţinem controlul asupra apelor fluviului Huaiho" va deveni o realitate".

...şi într'adevăr angajamentul lor a devenit o realitate. După opt luni de muncă încordată, cele trei milioane de muncitori, ingineri şi tehnicieni au isprăvit să indiguiască malurile fluviului, încă înainte de a începe sezonul inundaţiilor.

IN 2 ANI MAI MULT DECAT ODINIOARA IN ZECE ANI

Dacă cineva, care acum câţiva ani, a vizitat malurile înundabile ale fluviilor din China, ar revedea astăzi aceste regiuni, i-ar veni greu să-şi creadă ochilor, i s'ar părea mai curând că visează. Dar oricare localnic, întâlnit la întâmplare, îi va putea confirma că nu se înşeală, că regiunile au rămas aceleaşi, dar că ele au fost transformate în aşa măsură încât sunt acum greu de recunoscut. Vizitatorul va putea vedea baraje, terasamente şi canale odinioară inexistente şi pentru a căror construire au trebuit să fie mutaţi din loc milioane de metri cubi de pământ.

Numai în regiunea Kwantung, pe malurile fluviului Sikiang, au fost construite 15 diguri cu o lungime totală de 322 km. şi au fost excavaţi 5.145.170 m. c. pământ, reuşindu-se să se prevină revărsarea fluviului ce inunda o suprafaţă de 750.000 mu. Iar numai în primele luni ale acestui an au fost construite în această regiune 30.714 mici sisteme de irigaţie care apără de inundaţie şi irigă cca. 3,5 milioane mu. Lucrările de terasament efectuate în decurs de numai doi ani depăşesc cu mult pe cele efectuate în decursul ultimilor 30 de ani. Avântul cu care au muncit lucrătorii depe şantierele hidrotehnice din regiunea Kwantung se oglindeşte în faptul că încă la jumătatea anului planul pe 1951 a fost realizat în proporţie de 95,1%.

Vorbind de impresionantele realizări hidrotehnice din regiunea Kwantung nu trebue să uităm că ele nu sunt singurele şi nici nu ating cele mai mari proporţii în China. Lucrări hidrotehnice de proporţii uimitoare împânzesc malurile multor fluvii. Numai în primul semestru al acestui an au fost refăcute 362.960 eleşteie, ecluze, baraje şi lacuri de acumulare, au fost săpate 2.400 km. canal şi construite 80 km. diguri. Volumul acestor lucrări atinge uriaşele cifre de 72 milioane m. c. de terasament şi 75.000 m. c. de piatră aranjată.

Rezultatele acestor măreţe lucrări n'au întârziat să se arate. Incă în 1950, recolta strânsă în China de Nord-Est depăşea cu 20% nivelul cel mai bun dinainte de război. Nivelul de trai al ţăranilor din această regiune era în 1950 cu 42% mai ridicat decât cel din 1948. In întreaga Chină recolta strânsă anul trecut a fost în medie de 250 kg. grâne pentru fiecare cap de locuitor, ceeace reprezintă dublul mediei anuale consumate în decursul ultimului secol. In urma lucrărilor de ameliorare a agriculturii, ce s'au efectuat în regiunea Kwantung, se prevede pentru anul acesta o sporire a recoltei de cereale cu 2.200,000 picuii (1 picuii = 60 kg.) faţă de anul 1950.

Dacă ţinem seama de faptul că toate realizările expuse mai sus sunt rodul a numai doi ani de regim democratic, de libertate şi prosperitate, atunci vom putea înţelege cu uşurinţă dece poporul chinez manifestă atâta elan în muncă, atâta dragoste faţă de conducătorii săi, atâta hotărîre şi dârzenie în lupta pentru făurirea unui trai din ce în ce mai fericit.

★

In faţa celei de-a doua aniversări a existenţei sale, guvernul central al R.P. Chineze se prezintă cu importante şi uimitoare realizări atât în sectorul agricol, cât şi în celelalte domenii de activitate. Dar munca de înfrânare şi dirijare a apelor nu este decât la început. Pe fluviile Chinei se scurg nefolosiţi peste 140 milioane kw. de energie electrică şi un debit de apă capabil să irige o suprafaţă de 300 milioane mu.

Această uriaşă energie trebue deabia cantată, înfrânată şi dirijată în vederea fertilizării solului şi a electrificării Chinei. Ea deschide R.P. Chineze o asemenea perspectivă de desvoltare la care niciun stat capitalist din lume nu poate nici să viseze. Aceste construcţii vor lua, într'un viitor apropiat, o amploare încă neîntâlnită. Referindu-se la construcţiile hidrotehnice, Fu To-I, ministrul regimului apelor şi construcţiilor hidrotehnice din guvernul central al R.P. Chineze — spunea încă anul trecut: „...Se prevăd mai mult de 350 milioane m. c. lucrări de terasament. Această cantitate de pământ va fi suficientă pentru a construi un taluz lat de 1 m. şi înalt de 1 m., care ar înconjura pământul la equator de mai mult de opt ori".

China nouă, China celor 475 milioane locuitori liberi, este în plină desvoltare. Niciodată nu şi-ar fi putut închipui vreun politician sau scrib burghez, obişnuiţi numai cu vorbe goale şi cifre înşirate în registre, că într'un timp atât de scurt un popor „înapoiat" va putea obţine asemenea rezultate uimitoare. Şi într'adevăr, toate acestea nu sunt posibile într'un stat capitalist în care oamenii muncii văd cum depe urma trudei lor se umplu doldora cassele de bani ale exploatatorilor. Insă într'un stat în care s'a instaurat un regim popular, acolo energia şi entuziasmul masselor sunt în stare să făurească adevărate minuni.

Din punct de vedere politic şi social, R.P. Chineză se situează astăzi înaintea tuturor statelor „civilizate" capitaliste. Şi nu e departe ziua în care pe tărîm economic ea va figura printre primele ţări din lume.

Dan Rădulescu